

[Jørgen Estrup]

Socialdemokratiet, SF og Det Radikale Venstre, men også Kristeligt Folkeparti og sågar Venstre og De Konservative. Det sidste var vi naturligvis meget glade for, og der er fortsat seks partier, så vidt jeg forstår, bag køreplanen.

Men køreplanen er jo også en meget klar plan, som specificerer, hvad der skal ske, når der sker en konkret udvikling i Sydafrika. Derfor er det op til hver enkelt, der har tilsluttet sig den – men i og for sig også op til nogle, der som hr. Duetoft måtte stå udenfor og alligevel gerne vil med op at køre en gang imellem – at påpege, hvis der er nogle ting, man har brug for at få diskuteret igennem. Det bør ske i Folketingets Udenrigsudvalg. Det er vi parat til, når der måtte være ønske om det. Jeg mener, hr. Glønborg her skal tænke på, hvad det er for en debat, han rejser. Og hr. Duetofts besøg på talerstolen viser meget klart for hr. Glønborg, at han er kommet i galt selskab.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Jeg er ked af, at hr. Jørgen Estrup synes, jeg er det gale selskab. Med hensyn til, at jeg gerne vil op at køre uden at køre med hele vejen, må jeg sige, at jeg er fra en generation, hvor blafferi var moderne, så det kan man vel også komme til en gang imellem.

Jeg kommer herop for at undskylde over for hr. Glønborg. Jeg synes, det er synd for hr. Glønborg, at han bliver vred over, at jeg var enig med hr. Glønborg. Det er jeg selvfølgelig ked af. Men lad mig sige, at den sætning hos hr. Glønborg, som fik mig til det, var hr. Glønborgs konstatering af, at det var skadeligt for de svageste i Sydafrika at fortsætte med nogle sanktioner. Det er faktisk det, Fremskridtspartiet og CD har sagt i flere år, nemlig at sanktionerne bremser for en økonomisk udvikling i Sydafrika, og derved fører de til, at det er de svageste grupper, der bliver ramt.

Det var den konstatering, hr. Glønborg, og jeg var så glad for, at en deltager i dannelsen af køreplansselskabet faktisk også mente, at det nu var situationen. Det var bare det; det var ikke for at provokere hr. Glønborg, så det må hr. Glønborg undskylde.

Formanden:

Fru Pernille Forchhammer har ordet for en

kort bemærkning. Og der er en enkelt til, så slutter vi de korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Pernille Forchhammer (S):

Der er mange muligheder for at blive misforstået i denne sag. Jeg har ikke ønsket at referere til, hvad hr. Glønborg har sagt eller ikke sagt i Udenrigsudvalget. Jeg har udelukkende ønsket at referere til, hvad der har været af konkrete initiativer på dagsordens- eller bilagsniveau i Udenrigsudvalget. Mig bekendt har der ikke foreligget noget fra Kristeligt Folkeparti.

Formanden:

Fru Ebba Strange for den sidste korte bemærkning i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Nu skal vi passe på, at alle lytter godt og ikke falder i søvn. Derfor vil jeg heller ikke overfortolkes med hensyn til det, jeg sagde i første omgang. Det, jeg gav udtryk for, var ikke imødekommenhed i forhold til at ændre køreplanen på nuværende tidspunkt eller at løfte første fase, det var imødekommenhed over for en drøftelse. Hvis nogle måtte ønske at få den drøftelse i Folketingets Udenrigsudvalg, vil jeg ikke sætte mig imod det.

Agnete Laustsen (KF):

Principielt er der egentlig noget dybt utilfredsstillende i at lovgive på grundlag af enkeltstager. Det medfører ofte et tilfældighedernes præg på den lov, som bliver resultatet, og nogle konsekvenser på området i øvrigt, som man ikke altid har overblik nok til at overskue.

Vi havde fra konservativ side meget hellere set, at dette lovforslag var blevet fremsat, fordi man nu skønnede, at tiden var inde til at lempe de helt enestående stramme handelsrestriktioner, vi fra dansk side fortsat opretholder over for Sydafrika.

Resten af verden er jo langt på vej mod øget normalisering. Lad mig blot nævne, at Finland allerede i juni ophævede sine restriktioner, at Island er på vej, at Sverige i vidt omfang dispenserer også i relation til investeringer; USA er med, Japan er med og, ikke mindst interessant, også de østeuropæiske lande.